

JOAN FUSTER

SOBRE NARCÍS

VALÈNCIA

Treva

Per què no, cor, per què no?
Si la mort és sempre igual,
si les roses no s'acaben,
per què no, amor, per què no?

De l'amor

Véns, amor, i se m'ordena,
nova, la sang des dels ulls
fins al somni: oh la tendresa
de sentir-me fet costum
d'esperances i vols per a
aquest llanguiment tan pur
que damunt l'enyor s'enceta:
com un pont, de mi a tu,
immensament, es desplega
l'afany més pregon que duc
cor-robot de primavera...